

СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Ганна Товканець¹, Василь Кирлик²

*Мукачівський державний університет,
бул. Ужгородська, 26, Мукачево, Україна, UA–89600*

¹ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6191-9569>

e-mail: tovkanec2017@gmail.com;

²ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-5727-2981>

e-mail: vkyrlykv@gmail.com

Досліджено вектори розвитку сучасного міжнародного освітнього простору. Розглянуто освітню інтеграцію, рушійною силою та цілями якої в міжнародному освітньому просторі є розвиток глобального громадянства, критичного мислення, міжкультурної взаємодії. Виявлено особливості розвитку цифрових технологій та можливості впровадження їх у освітню практику: інвестування в цифрову інфраструктуру, безперервний розвиток цифрових компетенцій педагогів, застосування студентоцентрованого підходу до навчання, розробка інклюзивного та культурно значущого цифрового контенту, сприяння співпраці між викладачами, студентами та розробниками інформаційно-комунікаційних технологій, прийняття управлінських рішень на основі цифрових технологій, заохочення гнучкості та адаптивності у цифрових моделях навчання. Наголошено на моральних аспектах розвитку міжнародного освітнього простору: збереження самобутності, найважливішим завданням якого є переосмислення освіти у контексті “єдності у різноманітті”; справедливість та рівність можливостей; гуманізація та відповідальність в умовах цифровізації та турбулентності соціального середовища; освіта повинна не тільки забезпечувати передання знань, а й сприяти розвитку компетентностей, “м’яких” навичок та емпатії. Гармонізація міжнародного освітнього процесу вбачається в інтеграції, що передбачає впровадження міжнародних стандартів та цифрової компетентності в комплексі. Зроблено висновок, що розвиток сучасного міжнародного освітнього простору – це не тільки процес інтеграції, цифровізації і стандартизації освітніх норм і стандартів, а й активна діяльність в рамках взаємодії різних культурних, етичних і соціальних цінностей, спрямування на збереження традиційних та пошуку нових каналів обміну досвідом й співробітництва.

Ключові слова: міжнародний освітній простір, інформаційно-комунікаційні технології, розвиток особистості, вища освіта, освітній діалог, духовні цінності, гуманізація, освітня інтеграція.

© Товканець Г., Кирлик В., 2026

*Матеріали поширюються на умовах міжнародної ліцензії
Creative Commons Attribution Non-Commercial 4.0*

Постановка проблеми. В останні десятиліття трансформаційні процеси в науці, освіті та соціальній практиці привернули увагу наукової спільноти та суттєво вплинули на стиль мислення сучасної людини. Світ сьогодні об'єднаний турботою про виховання громадянина всієї планети. Світова спільнота прагне до створення глобальної стратегії розвитку людини незалежно від місця її проживання та освітнього рівня. Усі країни об'єднує розуміння, що сучасна освіта має стати міжнародною. Шкільна та університетська освіти набувають рис полікультурної освіти, актуалізується розвиток здатності оцінювати явища з позиції іншої людини, різних культур, іншої соціально-економічної формації.

Для міжнародного освітнього простору характерні дуже важливі тенденції, які особливо яскраво виявляються на початку XXI ст.: глобальна орієнтація більшості країн на перехід від елітної освіти до загальнодоступної, поглиблення міждержавного співробітництва у галузі освіти; суттєве збільшення у міжнародній освіті гуманітарної складової, широке розповсюдження нововведень у збереженні національних традицій і національної ідентичності країн і регіонів.

Міжнародний освітній простір розглядають як сукупність національних освітніх систем. Акцентовано увагу на розвитку єдиного освітнього простору як створення міжнародного ринку освітніх послуг, утвердження спільності цілей освітньої політики країн.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових досліджень [2; 3; 8; 12] та результатів їх впровадження показав, що сформований міжнародний освітній простір орієнтує країни на основні цілі, загальні підходи до змісту, методів та засобів навчання, що забезпечує обмін освітніми послугами та інноваційними розробками.

Куберт О., Небрат В., Горін Н., Боднарчук Т. [12], розглядаючи міжнародну освітню інтеграцію, пов'язують розвиток міжнародного освітнього простору з розширенням академічної мобільності, підвищенням залучення українських науковців до міжнародних публікацій, розвитком дистанційної освіти та досліджень, прийняттям національними освітніми організаціями циклу безперервної освіти.

У "Резолюції Ради про стратегічні рамки європейського співробітництва в галузі освіти та навчання", спрямованого на створення Європейського освітнього простору та за його межами (2021–2030) [10], наукових публікаціях Н. Авшенюк [1; 2], Г. Товканець [7] наголошено на таких особливостях міжнародного освітнього простору, як можливості створення на основі укрупнення зв'язків освітніх систем, забезпечення умов для культурного взаємообміну та взаєморозвитку, спрямованих на підготовку молоді до життя в умовах багатокультурного та багатонаціонального середовища. У дослідженнях підкреслено важливість гуманізації міжнародного освітнього простору на основі набуття досвіду транскультурного навчання [5; 10; 13]. Акцентуючи на важливій ознаці можливості єднання і беручи до уваги полісуб'єктність освітнього

простору, Н. Авшенюк, О. Локшина розглядають міжнародний освітній простір як транснаціональну освіту, як складне явище, що поєднує соціальні, культурні, політико-економічні та педагогічні аспекти [2, с. 516], як систему, що характеризується відкритістю, інтеграцією формальної та неформальної взаємодії учасників освітніх відносин [3].

Мета статті – обґрунтувати сучасні вектори розвитку міжнародного освітнього простору в умовах трансформаційних змін.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вивчення різних підходів до питання розвитку міжнародного освітнього простору дає підстави визначити основні виклики XXI століття:

1. Геополітична та економічна модифікаційна мінливість, що полягає у зміні політичних ландшафтів та фінансового тиску на громадськість та потенційних учасників освітнього процесу (наприклад, зростання плати за навчання), що впливає на вибір освітніх послуг.

2. Цифровий розрив, тобто забезпечення рівного доступу до технологій, що є значною перешкодою для повної інтеграції цифрового навчання.

3. Культурна адаптивність – балансування глобальних шляхів з місцевими очікуваннями та збереження культурних цінностей.

У контексті цих викликів розглянемо вектори розвитку міжнародного освітнього простору, які, на нашу думку, є сьогодні найбільш визначальними.

Аналіз наукових джерел уможливорює визначити як сучасний вектор розвитку міжнародного освітнього простору *інтеграцію*, що забезпечує перехід від простої мобільності здобувачів освіти до глибокої, структурної та цифрової узгодженості освітніх систем у всьому світі. Цей процес, що спрямований на побудову “глобального ландшафту знань”, передбачає сприяння міждисциплінарній співпраці, спільним навчальним програмам та гармонізації освітніх стандартів для сприяння сталому розвитку, навчанню протягом усього життя та рівному доступу.

У багатьох публікаціях у педагогічній пресі інтегрований підхід розглядають у різних аспектах [1; 3]. Його часто тлумачать як засіб систематизації цілей, змісту та організації освітнього процесу. Інтегрований підхід є діалектичним, оскільки він реалізує ефект цілісності через поєднання цілого та частин. Також інтегрований підхід є засобом стимулювання пізнавальної діяльності здобувачів освіти та опанування єдності світу, синтезу знань та перетворення їх на переконання та поведінку, для функціонування освіти як системи цілей, змісту й організації педагогічного процесу [11]. Вищою формою інтеграції є методологічний синтез. Він реалізує кінцевий ефект інтеграції – системність пізнання світу, багатогранність у розвитку особистості здобувача освіти. На основі методологічного синтезу інтегровано та узагальнено часткові наукові знання здобувачів освіти до ступеня науковості понять та категорій, до світоглядних знань та переконань, до формування цілісних

якостей. Поглиблено погляди здобувачів освіти на матеріальність світу, на його закономірності, на взаємозв'язок природи та суспільства тощо.

Рушійною силою та цілями інтеграції в міжнародному освітньому просторі є: глобальне громадянство та компетентність (освітні системи все більше зосереджуються на розвитку глобального громадянства, критичного мислення і міжкультурного розуміння, частково завдяки зосередженню ОЕСР на глобальній компетентності) та “цілі розвитку тисячоліття” (інтегровану міжнародну освіту розглядають як основний механізм для вирішення глобальних проблем та сприяння сталому розвитку) [11; 14].

Одним з актуальних векторів розвитку сучасного освітнього простору є **цифровізація та застосування інформаційно-комунікаційних технологій**.

Теоретичний аналіз наукових досліджень дає підстави визначити особливості розвитку цифрових технологій та впливу на міжнародний освітній простір на початку XXI століття. Виокремимо декілька секторів:

1. *Інвестування в інфраструктуру та забезпечення доступності*. Одним із головних факторів успіху цифрового навчання є забезпечення доступу здобувачів освіти та педагогів до надійних технологій та високошвидкісного інтернету. Уряди та установи повинні приділяти пріоритетну увагу інвестиціям у цифрову інфраструктуру, особливо у сільських та малозабезпечених районах, щоб подолати цифрову нерівність. Забезпечення ефективного доступу до пристроїв та підключення до інтернету має важливе значення для того, щоб зробити цифрове навчання інклюзивним та справедливим [6; 7].

2. *Безперервний професійний розвиток цифрових компетенцій педагогів*. Актуальними є створення програм безперервного підвищення кваліфікації, спрямованих на розвиток цифрових компетенцій освітян. Навчання має охоплювати не лише технічні аспекти використання цифрових платформ, а й педагогічні стратегії, які використовують технології для підвищення залученості здобувачів освіти та покращення результатів навчання. Розвиток у педагогів цих навичок гарантує, що вони зможуть впевнено інтегрувати цифрові інструменти у свою педагогічну практику [9; 12; 13].

3. *Застосування студентоцентрованого підходу до навчання*. Цифрові освітні середовища надають можливість перейти від навчання, орієнтованого на педагога, до навчання, орієнтованого на здобувача освіти. Педагогам варто зосередитись на розвитку активного навчання, в рамках якого здобувачі освіти беруть на себе відповідальність за результати. Для задоволення різноманітних потреб здобувачів освіти потрібно використовувати персоналізовані освітні траєкторії, що створюють системи на основі штучного інтелекту, забезпечуючи кожному необхідну підтримку та ресурси для досягнення успіху [7].

4. *Розробка інклюзивного та культурно значущого цифрового контенту*. Цифровий контент має бути інклюзивним, що звертає увагу на потреби і здібності здобувачів освіти, стилі навчання. Освітні платформи повинні забезпечувати доступність контенту для здобувачів освіти з обмеженими

можливостями, охоплюючи тих, для яких необхідне застосування додаткових технологій. Крім того, контент має бути культурно релевантним та адаптованим до різних регіонів, щоб знаходити відгук у різноманітних груп здобувачів освіти. Варто заохочувати розробку відкритих освітніх ресурсів, які є вільно доступними та адаптованими до різних контекстів.

5. *Сприяння співпраці між викладачами, здобувачами освіти та розробниками технологій.* Викладачі повинні тісно співпрацювати з розробниками технологій, щоб гарантувати зручність використання цифрових інструментів та їх відповідність педагогічним цілям. Здобувачі освіти також повинні бути залучені до цього процесу, забезпечуючи зворотний зв'язок з цифровими платформами та інструментами, щоб переконатися, що їхні навчальні потреби задовольняються [14]. Такий підхід, заснований на співпраці, допомагає створювати ефективні та захоплюючі цифрові середовища навчання.

6. *Прийняття управлінських рішень на основі цифрових даних.* Освітні установи та особи, які ухвалюють управлінські рішення, повинні використовувати аналіз даних для прийняття рішень у галузі цифрового навчання. Аналізуючи дані про успішність та залучення здобувачів освіти, викладачі можуть виявляти сфери, де може знадобитися додаткова підтримка, та, відповідно, коригувати застосування стратегій навчання [6]. Отримані на основі даних висновки можуть допомогти установам удосконалити цифрові платформи та інструменти навчання для підвищення загальної ефективності. Однак дуже важливо забезпечити етичний збір та аналіз даних, а також захист конфіденційності здобувачів освіти [14].

7. *Заохочення гнучкості та адаптивності у моделях навчання.* Однією з головних переваг цифрового навчання є його гнучкість. В сучасних умовах варто запроваджувати гібридні моделі навчання, що поєднують онлайн-навчання та очне викладання. Такий змішаний підхід забезпечує більшу адаптивність, даючи змогу здобувачам освіти навчатися у своєму власному темпі, при цьому отримуючи користь від особистої взаємодії за потреби. Гнучкість повинна поширюватися і на методи оцінювання, з використанням низки інноваційних цифрових інструментів [6; 9; 14]. Загалом впровадження цих передових практик допоможе забезпечити успіх, масштабованість та стійкість ініціатив у галузі цифрового навчання. Зосередившись на доступності, навчанні педагогів, підходах, орієнтованих на здобувача освіти, та стратегіях, заснованих на метаданих, розробники можуть максимізувати вплив цифрового навчання та створити інклюзивне, захоплююче освітнє середовище.

Підкреслимо ще один вкрай важливий вектор розвитку сучасного міжнародного освітнього простору – *моральний чинник*. Розвиток міжнародного освітнього простору (МОП) – це не тільки процес інтеграції і стандартизації програм, а й активна діяльність у рамках взаємодії різних культурних, етичних і соціальних цінностей.

Основними моральними аспектами розвитку міжнародного освітнього простору, на нашу думку, є такі:

1. Збереження самобутності, найважливішим завданням якого є переосмислення освіти у контексті “єдності у різноманітті”, де міжнародна інтеграція не призводить до культурної уніфікації, а сприяє діалогу культур.

2. Справедливість та рівність можливостей – глобалізація освіти ставить питання про рівний доступ до якісної освіти, захист прав іноземних здобувачів освіти та дотримання етичних норм за їх адаптації в новому середовищі.

3. Гуманізація та відповідальність в умовах цифровізації та турбулентності середовища – освіта повинна забезпечувати не тільки передання знань, а й сприяти формуванню усвідомленості соціальних і економічних змін, розвитку “м’яких” навичок (soft skills), емпатії та відповідальності.

Моральний аспект розвитку освітнього простору сьогодні – це перехід від моделі “конкуренції” до моделі “партнерства”, заснованої на гуманістичних засадах та повазі до культурної різноманітності [1; 5; 8]. Гармонізація міжнародного освітнього процесу вбачається в інтеграції, що передбачає впровадження міжнародних стандартів та цифрової компетентності комплексно.

Висновки. Розвиток сучасного міжнародного освітнього простору – це насамперед побудова системи взаємодії в освітній галузі на основі збереження традиційних та пошуку нових каналів обміну досвідом, співробітництва та людського взаєморозуміння представників різних країн, особливо сьогодні, коли світ зіткнувся із серйозними викликами глобальної безпеки. На наш погляд, саме сфера освіти може виробити та запропонувати змістовний і позитивний порядок денний в галузі партнерства, розвитку дружніх та взаємовигідних міжнародних освітніх відносин. Кумулятивною основою систем розвитку освіти в умовах багатопольярного світу може стати концепт “єдність у різноманітті”, а також збереження національної ідентичності народів у створенні взаємовигідних умов реалізації завдань рівноправного міжнародного освітнього співробітництва.

Перспективами подальших досліджень можуть бути вивчення особливостей моделювання майбутнього міжнародного освітнього простору на взаємній повазі традицій, мови та культури, духовних цінностей.

1. *Авшенюк Н. М.* Переосмислення курикулуму педагогічної освіти у країнах-членах ОЕСР на початку XXI століття. Вектори розвитку сучасної освіти: духовність, взаємодія, комунікація, компетентність : монографія. Ужгород : РІК-У, 2024. С. 157–180. DOI: <https://doi.org/10.35387/edu-topo.0109.2024>

2. *Авшенюк Н. М.* Тенденції розвитку транснаціональної вищої освіти у другій половині XX – на початку XXI ст. : монографія / за наук. ред. М. П. Лещенко. Київ : Інститут обдарованої дитини, 2015. 610 с.

3. Інтеграційні процеси у галузі освіти в Європейському Союзі: стратегічні пріоритети, сутнісні характеристики та інноваційні практики: аналіт. матеріали (препринт) / О. Локшина, С. Сисоєва, І. Борисенкота ін. ; за ред. О. Локшина. Київ, 2025. 134 с. DOI: <https://doi.org/10.32405/978-966-644-804-3-2025-257>
4. Локшина О. І. Прогрес у розбудові європейського освітнього простору: результати проміжної оцінки. Освітня аналітика України. 2025. № 3(35). С. 94–106. DOI: <https://doi.org/10.32987/2617-8532-2025-3-94-106>
5. Локшина О. Стратегія європейського співробітництва у галузі освіти і навчання у 2021–2030 рр. як євроінтеграційний орієнтир для української освіти. Український педагогічний журнал. 2022. № 4. С. 5–17. DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2022-4-5-17>
6. Ничкало Н. Г., Лук'янова Л. Б., Вовк М. П. Освіта для цифрової трансформації суспільства. Вісник НАПН України. 2024. № 6(2). С. 2–9.
7. Товканець Г. В. Стратегії та тенденції розвитку університетської освіти в європейському освітньому просторі. Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. 2025. Вип. 42. С. 83–94.
8. Товканець Г. Духовність, комунікація і компетентність як вектори розвитку сучасної європейської освіти. Вектори розвитку сучасної освіти: духовність, взаємодія, комунікація, компетентність : монографія. Ужгород : РІК-У, 2024. С. 6–9. URL: <https://edu-monograph.com/index.php/monograph/article/view/3/2>
9. Товканець О. С. Стратегічні напрями розвитку інформаційно-комунікаційних технологій у вищій європейській школі на початку XXI століття. Інформаційні технології і засоби навчання. 2018. Т. 66, № 4. С. 14–23.
10. Council Resolution on a strategic framework for European cooperation in education and training towards the European Education Area and beyond (2021–2030) / Council of the European Union. 2021. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=oj:JOC_2021_066_R_0001 (дата звернення: 06.04.2026).
11. Luksha P., Cubista J., Laszlo A., Popovich M., Ninenko I. Global Education Futures Report Educational ecosystems for societal transformation. Educational Ecosystems For Societal Transformation. Published by Global Education Futures, 2018. 132 p.
12. Kurbet O., Nebrat V., Gorin N., Bodnarchuk T. International Educational and R&D Integration: Trends and Challenges for Ukraine. Science and Innovation. 2025. Vol. 21(5). P. 3–17. DOI: <https://doi.org/10.15407/scine21.05.003>
13. Tovkanets A. University and lifelong education in the european educational space: the interdependence of goals and strategies. Lifelong professional education in the XXI century: UNESCO chair journal. 2020. No. 2. P. 24–29.
14. Zou Y., Kuek F., Feng W., Cheng X. Digital learning in the 21st century: trends, challenges, and innovations in technology integration. 2025. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1562391>

References

1. Avsheniuk, N. M. (2024). Pereosmyslennia kurykulumu pedahohichnoi osvity u krainakh-chlenakh OESR na pochatku XXI stolittia [Rethinking the teacher education curriculum in OECD member countries at the beginning of the 21st century]. In: *Vektory rozvytku suchasnoi osvity: dukhovnist, vzaiemodiia, komunikatsiia, kompetentnist*. Uzhhorod : RIK-U, 157–180. <https://doi.org/10.35387/edu-mono.0109.2024> [in Ukrainian].
2. Avsheniuk, N. M. (2015). *Tendentsii rozvytku transnatsionalnoi vyshchoi osvity u druhii polovyni XX – na pochatku XXI st. [Trends in the development of transnational higher education in the second half of the 20th – early 21st centuries]* (M. P. Leshchenko, Ed.). Kyiv : Instytut obdarovanoi dytyny [in Ukrainian].
3. Lokshyna, O., Sysoieva, S., Borysenko, I. and others. (2025). Intehratsiini protsesy u haluzi osvity v Yevropeiskomu Soiuzi: stratehichni priorytety, sutnisni kharakterystyky ta innovatsiini praktyky: analit. materialy [Integration processes in the field of education in the European Union: strategic priorities, essential characteristics and innovative practices: analytical materials] (O. Lokshyna, Ed.). Kyiv. <https://doi.org/10.32405/978-966-644-804-3-2025-257> [in Ukrainian].
4. Lokshyna, O. I. (2025). Prohres u rozbudovi yevropeiskoho osvitnoho prostoru: rezultaty promizhnoi otsinky [Progress in building the European Education Area: results of the mid-term evaluation]. *Osvitnia analityka Ukrainy*, 3(35), 94–106. <https://doi.org/10.32987/2617-8532-2025-3-94-106> [in Ukrainian].
5. Lokshyna, O. (2022). Stratehiia yevropeiskoho spivrobotnytstva u haluzi osvity i navchannia u 2021–2030 rr. yak yevrointehratsiinyi oriientyr dlia ukrainskoi osvity [Strategy for European Cooperation in Education and Training 2021–2030 as a European Integration Guideline for Ukrainian Education]. *Ukrainskyi Pedahohichnyi zhurnal*, 4, 5–17. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2022-4-5-17> [in Ukrainian].
6. Nychkalo, N. H., Luk'ianova, L. B., & Vovk, M. P. (2024). Osvita dlia tsyfrovoy transformatsii suspilstva [Education for the digital transformation of society]. *Visnyk NAPN Ukrainy*, 6(2), 2–9 [in Ukrainian].
7. Tovkanets, H. V. (2025). Stratehii ta tendentsii rozvytku universytetskoi osvity v yevropeiskomu osvitnomu prostori [Strategies and trends in the development of university education in the European educational space]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia pedahohichna*, 42, 83–94 [in Ukrainian].
8. Tovkanets, H. (2024). Dukhovnist, komunikatsiia i kompetentnist yak vektory rozvytku suchasnoi yevropeiskoi osvity [Spirituality, communication and competence as vectors of development of modern European education]. In: *Vektory rozvytku suchasnoi osvity: dukhovnist, vzaiemodiia, komunikatsiia, kompetentnist*. Uzhhorod : RIK-U, 6–9. Retrieved from <https://edu-monograph.com/index.php/monograph/article/view/3/2> [in Ukrainian].
9. Tovkanets, O. S. (2018). Stratehichni napriamy rozvytku informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u vyshchii yevropeiskii shkoli na pochatku XXI stolittia

[Strategic directions of development of information and communication technologies in European higher education at the beginning of the 21st century]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 66, 4, 14–23 [in Ukrainian].

10. Council of the European Union. (2021). Council Resolution on a strategic framework for European cooperation in education and training towards the European Education Area and beyond (2021–2030). Retrieved from https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=oj:JOC_2021_066_R_0001 [in English].

11. Luksha, P., Cubista, J., Laszlo, A., Popovich, M., & Ninenko, I. (2018). Global Education Futures Report Educational ecosystems for societal transformation. Educational Ecosystems For Societal Transformation. Published by Global Education Futures [in English].

12. Kurbet, O., Nebrat, V., Gorin, N., & Bodnarchuk, T. (2025). International Educational and R&D Integration: Trends and Challenges for Ukraine. *Science and Innovation*, 21(5), 3–17. <https://doi.org/10.15407/scine21.05.003/> [in English].

13. Tovkanets, A. (2020). University and lifelong education in the european educational space: the interdependence of goals and strategies. *Lifelong professional education in the XXI century: UNESCO chair journal*, 2, 24–29 [in English].

14. Zou, Y., Kuek, F., Feng, W., & Cheng, X. (2025). Digital learning in the 21st century: trends, challenges, and innovations in technology integration. <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1562391> [in English].

Стаття: надійшла до редколегії 29.04.2026

доопрацьована 06.05.2026

прийнята до друку 29.05.2026

MODERN TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF THE INTERNATIONAL EDUCATIONAL ENVIRONMENT

Anna Tovkanets¹, Vasyl Kyrlyk²

Mukachevo State University,
Uzhgorodska Str., 26, Mukachevo, Ukraine, UA–89600

¹ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6191-9569>

e-mail: tovkanec2017@gmail.com;

²ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-5727-2981>

e-mail: vasyl.kyrlykk@gmail.com

The article explores the trends in the development of the modern international educational space. The development of global citizenship, critical thinking, and intercultural interaction are considered the driving force and goals of the educational integration in the international educational space. The features of the digital technologies development and the possibilities of its implementation in educational practice are identified: investing in digital infrastructure, continuous professional development in digital competencies for educators,

applying a student-centered approach to learning, development of inclusive and culturally significant digital content, promotion of cooperation between teachers, education seekers, and developers of information and communication technologies, making management decisions based on digital data, encouraging flexibility and adaptability in digital learning models. The moral aspects of the international educational space development are emphasized: preservation of identity, the most important task of which is to rethink education in the context of “unity in diversity”; fairness and equality of opportunity; humanization and responsibility in the conditions of digitalization and turbulence of the social environment; education should not only ensure the transfer of knowledge, but also promote the development of competencies, “soft” skills and empathy. Harmonization of the international educational process is seen in integration, which involves the implementation of international standards and digital competence in the complex. It is concluded that the development of the modern international educational space is not only a process of integration, digitalization and standardization of educational norms and standards, but also active involvement in interaction of various cultural, ethical and social values, focusing on preservation of traditional and finding new channels of experience and cooperation exchange.

Keywords: international educational space, information and communication technologies, personal development, higher education, educational dialogue, spiritual values, humanization, educational integration.